

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

10 NOVEMBER 1954.

WETSVOORSTEL

tot bevordering
van de uitvoer van inlands vlees.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De vleesvoortbrenging maakt 1/3 uit van de totale waarde van de Belgische land- en tuinbouwproductie, t.t.z. 13 miljard frank, waarvan 6.700 miljoen voor het rundvlees.

Tot in 1953 volstond de Belgische productie nog niet om het verbruik te dekken, doch in de loop van dit jaar werd het verzadigingspunt bereikt.

De landbouwtelling van 15 Mei jl. gaf volgend beeld te zien :

— Runderen : 2.335.075 tegen 2.291.117 op 15 Mei 1953, hetzij een stijging van 43.958, waaronder 913.000 melkkoeien tegen 893.000, hetzij een stijging van 20.000 stuks of ca. 2 %.

— Varkens : 1.208.000 tegen 1.156.000, hetzij een stijging van 4,6 % of 51.000 stuks.

Tot op heden was het, dank zij de Handelsdienst voor Ravitaillering mogelijk, met min of meer succes, de rundvleesmarkt te regelen door aankopen van inlands vlees ten behoeve van vleesvoorziening van het leger. Sedert 1 October staan wij nochtans voor de volgende toestand : eensdeels een steeds stijgende aanvoer van vee op onze markten, aanvoer die nog verder zal stijgen wegens het tekort aan veevoeder en hooi, en wegens het slechte seizoen en anderdeels terwille van de beperking van de aankopen ten behoeve van het leger wegens de bestaande voorraden, hetgeen tot gevolg zal hebben dat de prijsregelende actie van de Handelsdienst voor Ravitaillering zal verminderen.

Het kan worden voorzien dat de aanvoer op onze markten gedurende de volgende weken tot dusver ongekende hoogten zal bereiken en dat de prijzen, indien de overheid geen maatregelen treft om de markt te ontlasten, gevaar lopen werkelijk in mekaar te storten.

Frankrijk, Nederland, Denemarken, Oostenrijk hebben

(A)

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

10 NOVEMBRE 1954.

PROPOSITION DE LOI

tendant à favoriser l'accroissement
de l'exportation de viande indigène.

DEVELOPPEMENT

MESDAMES, MESSIEURS,

La production de viande représente 1/3 de la production totale de l'agriculture et de l'horticulture belges, soit une valeur d'environ 13 milliards de francs, dont environ 6 milliards 700 millions pour la viande bovine.

Importatrice de viande jusqu'en 1953, la Belgique atteignit à cette époque son point de saturation.

Le recensement agricole du 15 mai dernier donne le le résultat suivant :

— Bétail : 2.335.075 contre 2.291.117 au 15 mai 1953, soit une augmentation de 43.958, dont 913.000 vaches laitières contre 893.000, soit une augmentation de 20.000 têtes ou environ 2 %.

— Porcs : 1.208.000 contre 1.156.000, soit une augmentation de 4,6 % ou 51.000 têtes.

Jusqu'à présent, grâce à l'Office commercial du ravitaillement (OCRA), il a été possible de régulariser, avec plus ou moins de succès, le marché de la viande bovine par des achats de viande indigène à l'usage du ravitaillement en viande de l'armée. Toutefois, nous nous trouvons au 1er octobre, devant la situation suivante : d'un côté un apport sans cesse croissant du bétail sur nos marchés, apport qui ne cessera d'augmenter en raison du manque d'aliments fourragers et de la pénurie de foin ainsi que de la précocité de de la mauvaise saison. Et d'un autre côté, la limitation des achats pour les besoins de l'armée à cause des stocks existants, ce qui aura comme conséquence de réduire l'action régulatrice de l'OCRA sur les prix.

Il est à prévoir que l'approvisionnement de nos marchés atteindra dans les prochaines semaines des proportions inconnues à ce jour, et que les prix risquent de subir, si l'autorité publique ne prend pas des mesures pour alléger le marché, un véritable effondrement.

La France, les Pays-Bas, le Danemark, l'Autriche se sont

op bepaalde ogenblikken dezelfde moeilijkheden ontmoet. Deze landen hebben het vraagstuk opgelost door met staatshulp nieuwe afzetgebieden voor hun producten te scheppen. Nederland bv. is er bij middel van een dergelijk initiatief en mede dank zij een doorgedreven handelsinspanning in geslaagd jaarlijks meerdere duizenden ton vlees uit te voeren.

Het komt er op aan in België door middel van een zelfde stelsel in het raam van een verhoogde en door de overheid aangemoedigde uitvoer nieuwe afzetgebieden te scheppen om aldus tegemoet te komen aan de door deze buitengewone prijsdaling geschapen toestand.

Een dergelijke politiek zou tot gevolg hebben een van de belangrijkste bronnen van inkomsten van de kleine en middelgrote landbouwexploitaties te vrijwaren en de bestaansmogelijkheden van verschillende duizenden gezinnen te verzekeren.

Het zijn de producenten zelf die in hoofdzaak de financiële inspanning moeten leveren. Zij moeten een offer kunnen brengen ten einde de uitvoer te bevorderen van het surplus, dat een nadelige weerslag zou hebben op de prijzen in hun geheel.

Door de thesaurie van de Handelsdienst te stijven met het doel deze instelling in staat te stellen de eventuele verliezen op uitgevoerd vlees te dekken, hebben de producenten niet op het oog een prijsstijging van het vlees op de binnenlandse markt te verwekken, maar de stabilisatie er van op een peil dat tegelijk overeenkomt met de belangen van de voortbrenger en van de verbruiker. Een commissie van advies, waarin de verschillende belanghebbenden zouden vertegenwoordigd zijn, zal overigens moeten geraadpleegd worden door de Minister van Landbouw, die samen met de Minister van Economische Zaken met de toepassing van de voorgestelde maatregelen wordt belast.

à certains moments trouvés devant les mêmes difficultés. Ces pays ont résolu le problème en créant, grâce à une aide de l'Etat, de nouveaux débouchés pour leurs produits. Dans le cas de la Hollande, notamment, cette initiative jointe à un persévérant effort commercial a permis l'exportation annuelle de plusieurs milliers de tonnes de viande supplémentaires.

Il importe qu'en Belgique nous recherchions par le même système de création de nouveaux débouchés dans le cadre d'une exportation accrue et encouragée par les pouvoirs publics, le moyen de porter remède à la situation provoquée par cette baisse anormale des prix.

Une telle politique aurait comme conséquence de protéger d'une des principales sources de revenus de la petite et moyenne exploitation agricole et d'assurer les possibilités d'existence de plusieurs dizaines de milliers de familles.

Ce sont les producteurs eux-mêmes qui sont appelés à fournir l'essentiel de l'effort financier. Ils doivent pouvoir faire un sacrifice afin de promouvoir l'exportation de surplus qui auraient des répercussions néfastes sur l'ensemble des prix.

En alimentant la trésorerie de l'OCRA pour lui permettre de supporter la perte éventuelle subie sur les viandes exportées, les producteurs ne visent pas une augmentation du prix de la viande sur le marché intérieur, mais sa stabilisation à un niveau correspondant aux intérêts conjugués des producteurs et des consommateurs. Une commission consultative représentative des divers intérêts serait d'ailleurs consultée par le Ministre de l'Agriculture chargé conjointement avec son collègue des Affaires Economiques de la mise en application des mesures proposées.

J. STEPS.

WETSVOORSTEL

Eerste Artikel.

De slachttaxe op rund- en varkensvlees, ingesteld overeenkomstig artikelen 20, 34, § 1, 71 à 93 van de Algemene verordening van het Wetboek op de met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt verdubbeld.

Art. 2

De opbrengst van deze verhoging wordt door het Bestuur van Financiën gestort bij het Nationaal Instituut van Landbouwkrediet om ter beschikking te worden gehouden van de Handelsdienst voor Ravitaillering.

Art. 3.

Dit fonds wordt door de Handelsdienst voor Ravitaillering aangewend om de uitvoer van geslacht vlees of toe bereide vleeswaren door de private sector te bevorderen, welke uitvoer niet zou kunnen verwezenlijkt worden zonder de nodige geldelijke steun ten einde de Belgische prijzen op het peil van de mededinging op de buitenlandse markten te brengen.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La taxe d'abattage sur le cheptel bovin et porcin établie en vertu des articles 20, 34, § 1, 71 à 93 du Règlement général du Code des taxes assimilées au timbre, est doublée.

Art. 2.

Le produit de cette majoration est versé par l'administration des Finances à l'Institut national de crédit agricole pour être tenu à la disposition de l'Office commercial du ravitaillement.

Art. 3.

Le fonds sera utilisé par l'Office commercial du ravitaillement pour encourager les exportations de viande abattue ou préparée par le secteur privé et que celui-ci ne pourrait réaliser sans l'aide pécuniaire nécessaire pour aligner les prix belges sur ceux de la concurrence sur les marchés étrangers.

Art. 4

Na advies van een op te richten, de belangen van voortbrengers, handelaars en verbruikers vertegenwoordigende commissie van advies, stelt de Minister van Landbouw, in overleg met zijn collega van Economische Zaken, vast op welk peil het wenselijk zou zijn de prijzen op de binnenlandse markt te steunen.

Art. 5.

De Minister van Landbouw wordt met de uitvoering van deze wet belast en zal de toepassingsmaatregelen door middel van ministeriële besluiten vaststellen.

Art. 4.

Le Ministre de l'Agriculture fixera, après avis d'une commission consultative à créer et représentative des intérêts des producteurs du négoce et des consommateurs et en accord avec son collègue des Affaires Economiques, l'étiage au niveau duquel il est souhaitable de soutenir les prix sur le marché intérieur.

Art. 5.

Le Ministre de l'Agriculture est chargé de l'exécution de la présente loi, dont il fixera les modalités d'application par arrêtés ministériels.

J. STEPS.
J. VAN ROYEN.
J. VAN DEN EYNDE.
P. STREEL.
J. MERGET.
